

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. No. 25.
Sâmbătă 7 Septembrie 1935.
Apare săptămânal
sub conducerea unui comitet

Abonamentul anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Ziua Copilului

Conducerea Agrului, cu ocazia sărbătorii Nașterii Preasfintei Fecioare Maria — în 8 Septembrie — a organizat în acest an, în tot cuprinsul bisericii noastre, serbări speciale în cinstea și folosul sufletesc al copilului.

În acest scop, o zi mai potrivită, nu se putea alege. Preasfânta Fecioară — a cărei naștere se sărbătorește — este cel mai ales copil al neamului omenesc, este intruparea frumuseții și nevinovăției vecinice. Ea a fost nevinovată din prima clipită a zidirii ei. Întreaga oștire cerească, îngerii și sfinții, Dumnezeu însuși privește cu a sa părintească și nemărginită iubire în mod deosebit sufletul copilului. Acest suflet plin de farmec, răspândește o curățenie și lumină spirituală ce umple de bucurie inimile cele mai împietrite. Mântuitorul în mod deosebit a iubit pe copii, punându-i ca exemplu de curățenie și virtute: „Lăsați pruncii să vină la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor”. Toată sfințenia se cuprinde în germene în sufletul copilului ca și stejarul în ghinda lui. A rămâne pururea copil cu inima, adică drept sincer curat și bun, este drumul cel mai drept și fără greșală spre mântuire. Toți sf. Părinți recunosc acest adevăr. Marile fapte de pocăință săvârșite de vechii pustnici, ce pe noi azi ne pun în uimire, au fost făcute pentru a curăți și forma sufletul copilăriei lor, pentru ca mugurul virtuții de copil să devină trandafirul deplin dezvoltat mai târziu.

Biserica dela începutul ei a dat cea mai mare atenție sufletului copilului, adânc convinsă că cea mai sigură garanție a mântuirii este păstrarea sufletului de copil tot timpul vieții. Cu mult mai grea este îndreptarea unui păcătos îmbătrânit în rele, decât păstrarea virtuții unui tânăr. Acest fapt îl cunosc, din nefericire, toți dușmanii bisericii. De aceea în toate țările atrag tineretul și copii, organizându-i după programul lor de viață, pentru ai crește după scopurile lor necreștine. Pretutindeni se ridică tineret fascist, socialist, comunist etc. Partidele politice toate își au tineretul lor, care să continue programul lor politic în viitor. În acest sens biserica apuseană depune o muncă uriașă, împreună cu eforturi eroice, pentru susținerea și dezvoltarea învățământului creștin și educația sufletului, care nu se poate face bine decât în școlile conduse în spirit creștinesc. Azi mai mult ca oricând,

nevoile urgente de vindecare a tuturor bolilor sufletești, impun Bisericii necesitatea unei acțiuni, în stil mare, de educație și formare a copilului și tineretului în spiritul creștinismului.

Această serbare mai are și un caracter de protest, prilejuit de legislația noastră păgână, care vrea să recunoască îndreptățirea de a comite crima ordinară — de cea mai urâtă specie — a avortului. A-ți însuși dreptul, să ucizi fătul din sânul mamei, este o faptă egală cu a banditului de drumul mare. O mică îngăduință împotriva legii creștine, deschide aproape totdeauna poartă largă tuturor abuzurilor monstruoase. Pildă ne dă viața noastră zilnică, ca și viața marilor răufăcători, cari dela mici călcări neobservate, pe încetul au ajuns criminali vestiți. Așa va fi și cu avortul. Din cazurile îngăduite, cu siguranță se va desvolta o plagă din cele mai înfricoșate, pentru viitorul neamului nostru. Nu se constată zilnic căderi rușinoase, neputință sufletească, lipsă de tărie în suportarea vieții? Dacă recunoașterea legală a avortului ar avea loc, s'ar ridica și ultimul dig — al fricii de justiția omenească — ce astăzi în atâtea suflete slabe, mai poate zăgăzui puhoiul acestui soi de păcate.

Sărbătorirea de azi alături de frumoasa luptă dusă de ierarhii Bisericii noastre, va însemna un protest mai mult — și încă unul din cele mai energice — contra oricărei încercări de păgânizare a vieții publice, din partea factorilor reprezentativi ai vieții de stat, ceea ce este cu atât mai trist.

Părinții și copiii *)

Dragi Părinți creștini!

Pentru a înțelege ce comoră de neasemănat preț este un copilăș care îngână cele mai dulci cuvinte de pe pământ: „Mamă” și „Tată”, să ne ducem departe cu gândul la un scump leagăn frumos ca albastrul cerului, dar sărac: ieslea lui Isus din Viflaim.

Vedem o mamă preacurată, cu fața de tinerească strălucire, o sfântă fecioară, mireasa Spiritului Sfânt, care transfigurată de bucurie poartă în brațe, strânge la piept și așează în iesle pruncul mititel, odrasla cerului, pe Isus Dumnezeu. Ce luminos va fi fost cerul atunci, și ce minunat cântecul îngerilor!...

Cel mai sfânt prunc din lume, Isus Mântuitorul, nu se naște în Nazaret la căminul smerit al dulgherului Iosif, ci în Viflaim unde au mers să se înscrie Iosif cu Maria, din ordinul împăratului Augustus. Se naște ca drumeț, pribeagul iubirei de oameni.

S. Petre Crisologul spune: Cristos a voit să se nască pe drum, ca să-l poată

afla tot omul; și pentru ca fiecare să îndrăznească a se apropia de el, s'a născut nu în patria sa, nu în casa sa, ci în străini, ca pe o cale deschisă.

Intr'o iesle dintr'o peșteră, în grajdul vitelor, între păstori sărmani, dintr'o fecioară săracă, răsare Isus ca un tezaur ascuns în țărâna călcată de picioarele trecătorilor, răsare copilul minunat, Mântuitorul lumii, Domnul cerului și al pământului. Ce băină străină! Ce minune neînțeleasă de mintea omului îmbuibat în fărădelegile veacului de acum!...

Lumea rea din zilele păgâne de azi face socoteală, că oare să aibă copii, ori nu, și folosește mesleacuri ucigătoare împotriva colțului de viață pus de mâna dumnezeiască alături de porunca sfântă: Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul.

Mergeți la Viflaim și priviți peștera, priviți marmura împodobită azi cu lapis și argint, pe care se scrie în latinește „Aci din Fecioara Maria s'a născut Isus Cristos”, ca să vedeți unde s'a născut cel mai sărac prunc din lume,

*) Extras dintr'un articol apărut în revista „Agru” No. 7-8, 1935.

ca să fie pildă vie pentru toți copiii săraci din toate veacurile.

Care este comoara pe lume care să se asemene unui copilăș zglobiu, vesel, cu ochișori de îngerească nevinovăție? Acest odor ridică pe doi oameni, oricât ar fi ei de săraci, la cinstea mai mult decât regală, de „Mamă” și „Tată”.

O istorioară povestește despre noaptea sfântă. Sfântul Iosif pleacă pe câmp să aducă jar să încălzească peștera din Vifla'im. Trece printre lupi și ajunge la o turmă de oi. Ciobanul ursuz aruncă bâta după el. Dar deodată bâta se oprește în aer, lupii stau cu gurile căscate, câinii ciobănești nu pot să latre, oițele dorm înmăștițe. Mănios ciobanul la cererea necumscutului îi oferă jar, dar nu-i dă vas în ce să ducă focul. Iosif pune cărbunii în poala șumanului. Haïna nu se arde... și pleacă oaspetele nedorit cu jarul. Trece peste oițele cari dorm duse, ca peste un covor moale. Mirat ciobanul de tot ce vede o ia pe urma lui Iosif să vadă cine e și unde duce focul. Ajuns în fața peșterei sfinte, vede pruncul, frumușel și înfrigorat, i se face milă și se duce până aproape de iesle oferindu-i cojocul său, să se încălzească. În această clipă i se deschid ochii, vede minune mare, ceriul strălucind ca soarele, vede îngerii și aude cântecul nemărginirii azurii: Mărire întru cei de sus...

A fi tată și a fi mamă însemnează să începi a trăi din nou, o viață nouă, cu suflet încărcat de fericire fără nume, încât îndatoririle de părinte ți se par o sarcină ușoară și plăcută. Nici fără din pustie nu-și zugrumă fătul propriu. Ce blestem trebuie să se lase apăsător peste sufletul unui părinte, care încearcă să ucidă copiii proprii pe cari nu vrea să-i vadă bucurându-se de lumina soarelui. Nici mormântul nu poate să-i rabde pe asemenea ucigași, căci îl vor trezi țipetele mormântelor ca pe Faraon și pe Irod, cei doi ucigașori de copii.

Câte primejdii nu pândesc pe bieții copilăși până ce ajung mari! De dragostea ce trebuie să li-o purtăm ca pă-

rinți, este legată și îndatorirea cea mai sfântă de a purta grija mereu, ca aceste comori date nouă spre pază și creștere să nu fie duse la pierzare de copii răi, de dascăli și profesori răi, cari prin sfatul, pilda și învățătura otrăvită ce li-o dau, ușor pot să aducă uciderea suflotească a copiilor buni. Viața este binele cel mai mare pământesc, dar nevinovăția sufletului este un bine și mai mare, de care e legată toată fericirea noastră pentru o veșnicie.

Voi părinți numai cu puterile voastre nu veți putea să apărați de primejdii pe copiii voștri dragi. Veți deschide certul prin rugăciunile voastre, pentru a se revărsa de sus ajutorul lui Dumnezeu.

Pilda părinților este icolana vie care urmărește pe copil întreagă viața lui. Părintele care trăiește creștinește în văzul copiilor săi, este adevărat „povățuitor la Cristos”, — după cuvântul s. Pavel, care adaoge către Tit (2, 7): „Intru tote dându-te pe tine pildă de fapte bune”.

Despre viața pilduitoare spune s. Ieronim, că trebuie „nu a zice, ci a face lucruri sfinte”.

Astăzi când și în școlile înalte prea adeseori copiii noștri sunt în primejdia de a slăbi în credința scumpă creștinească, părinții trebuie îndoit să poarte grija mare la sufletelor tinere, copilășii lor dragi. Aceasta este lucrarea cea mai sfântă pe care o poate împlini un tată ori o mamă.

Doamne Isuse, învață-ne cum să grăjim de aceste odrasle scumpe, pe cari s. Ciprian le numește „flori” și „partea cea mai strălucită a turmei lui Cristos”, pentru a le păstra împărăției cerurilor, acum și totdeauna.

Dr. Titus Malai.

După cum lupul seamănă cu cânele, așa lingușitorul, seducătorul și parazitul iau forma amicului adevărat. Vezi, dar, ca nu cumva în locul cânelui păzitor să primești din neștiință în casa ta pe lupul răpitor. (Epictet).

PILDE CREȘTINEȘTI

Sfințenia unei fetițe

Mica sfântă Ana de Guigné se adresă într-o zi mamei:

— Măicuță! mă lași să mă rog fără carte la Sf. Liturghie?

— Pentru ce?

— Știu rugăciunile pe dinafară și când le citesc îmi fuge uneori mintea, dar când le vorbesc nu mai sunt distrată; este ca și iatunci când vorbești cu cineva, măicuță, atunci ști ce spui”.

— Și ce spui Bunului Isus?

— Că îl iubesc. Apoi vorbesc despre voi, să vă facă buni. Îi vorbesc mult despre păcătoși.

Și roșind puțin adăogă:

— Și în urmă îi spun că vreau să-l văd.

Se putea vedea pe fața ei că se găsea înaintea *cui*va când se ruga.

Așa se roagă micuții noștri când au fost învățați să cunoască pe Acela ce locuște în inimile curate ca în Sânul Sfintei Fecioare.

Această fetiță a trăit în Franța în ținutul Savoia. De mică arată o aplicare extraordinară spre viața sfântă. La moartea tatălui ei, devine foarte serioasă, declarând că renunță la orice bucurie lumească. Poporul o socotea de sfântă, precum și era. În scurt timp moare. În anul trecut, după 13 ani dela moartea ei, desgropându-se trupul, i-a fost găsit absolut nestricat. În loc să putrezească era mai frumos încă, decât în timpul vieții. S'a început procesul de canonizare.

Hrana sufletului

Sf. Caterina din Siena, trecea zile și săptămâni întregi hrănindu-se numai cu Sf. Euharistie. Ba câteodată dela începutul postului Paștilor până la Înălțarea Domnului, aproape 86 de zile, nu lua altă hrană decât sf. cuminecătură, și totuși nu slăbea și nici nu suferea trupește. Prea sf. Euharistie înlocuia de minune hrana materială. Deaceea obișnuia a spune: „O zi fără împărtășenie pentru mine este așa de grozavă ca și o zi de iarnă”. Cu astfel de minuni, Domnul voi să facă cunoscut că Sf. Euharistie este într'adevăr hrana sufletului nostru.

Cea mai fericită zi

Intr'o zi, aflându-se Napoleon I înconjurat de generalii săi, îi întrebă: care a fost ziua cea mai frumoasă din viața lui. Unul răspunse că a fost ziua încoronării, altul că cutare timp, cutare victorie ș. a. Impăratul dădea din cap că nu; apoi zise: „Ziua cea mai frumoasă din viața mea a fost aceea în care am făcut întâia dată cară Sf. cuminecare”. Unii dintre cei de față începură a râde, crezând că împăratul glumia; numai generalul Drouot, fiind mîșcat își șterse o lacrimă de pe obraz. Napoleon, băgând de seamă, îl bătu cu mâna pe umăr și-i zise: „Bravo Drouot, asta îmi place: numai tu m'ai înțeles”.

INFORMAȚIUNI

DUMINECA în 8 Sept. c. la orele 11 a. m. se va face deschiderea solemnă a Căminului de zi pentru copii „Sf. Maria” în Str. Chintăului 103 (Cartierul Iris). Fiind primul cămin românesc de acest fel în Cluj, la conducerea căruia s'a angajat Reuniunea „Sf. Maria” a femeilor române gr. cat. din loc, vor participa la această inaugurare toate autoritățile Municipiului Cluj. Vorbiri se vor ținea din partea Reuniunii „Sf. Maria”, din partea Primăriei și din partea Asistenței Sociale. Conferință ocazională va ținea Păr. Dr. Titus Mălaiu profesor de teologie.

IN LEGATURA cu deschiderea Căminului, la aceeași dată și loc, va fi sărbătorită cu un fast deosebit Ziua copilului. În cadrul acestei serbări va vorbi doamna Elena Dr. Aciu, prezidenta Reuniunii Mariane Diecezane. Va fi apoi o mică producție a copiilor, o expoziție de copii și în urmă premiarea familiilor mai numeroase și a copiilor mai bine îngrijiți.

DUMINECA în 25 Aug. a ținut o conferință religioasă la Căminul Alex. Bochiș, stud. teolog, cu succes bun.

SAMBATA în 14 Sept. sărbătorim Înălțarea Sfintei Cruci.

În aceasta zi, seara la orele 7 sunt invitați toți membri Asociației Culturale Creștine din Cluj, cartierul Iris, la Adunare generală în localul căminului.